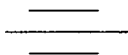

ző didaktikai elveket: a gyermeki önkéntességet, a spontán érdeklődésre való alapozást, az oktatási folyamat demokratikus irányítását, a tévedések termékeny hasznosítását, a heurisztikus, felfedeztető megközelítés, a környezeti ingerforrások kiaknázását, a játékosságot. E könyvben a szerző közvetlenül a matematikai ismeretszerzés spontán, illetve tervszerű folyamatát járja körül, közvetetten azonban más ismeretterületek műveléséhez is hozzásegít.”

Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 2001.

BERECZKINÉ GYOVAI ÁGNES
főiskolai tanársegéd
SZTE JGYTFK Ének-Zene Tanszék
Szeged

Dombiné Kemény Erzsébet: Sebők György – zongoraművész

A szegedi születésű, világhírű zongoraművész sikereiben gazdag életútját tárja az olvasó elé a szerző, *Dombiné Kemény Erzsébet*. A könyv nemes céllal íródott, hiszen olyan kiválóság szellemét kívánja megőrizni, akire a világban sok helyen emlékeznek.

Az életrajzi adatok mellett megtudhatjuk, kik voltak hatással Sebők művészi pályájának kibontakozására, majd elismert professzorként mely intézményekben tanított, és művészi munkája elismeréseként milyen díjakat kapott. A következőkben összefoglaljuk az olvasó számára a kiadvány szerint Sebők György életútjának főbb szakaszait.

Sebők György 1922. november 2-án született Szegeden. Zenei tehetsége korán megnyilatkozott. 5 éves korában kezdte el zenei tanulmányait. Nagy hatással voltak rá a Szegedre látogató előadóművészek hangversenyei. Így többek között Bartók Béla, Dohnányi Ernő, Basilides Mária, Fischer Annie, Zathuretzky Ede, Emil Sauer, Alfred Cortot és Sándor György. 16 évesen került Budapestre, és ott folytatta tanulmányait. 1957-ben Párizsba költözött. 1962-ben meghívást kapott az amerikai Bloomington egyetemre, amely a világ egyik legfontosabb kulturális centruma volt, és az Egyesült Államok legjobb zenei felsőoktatási intézményének tartották. 1985-ben megkülönböztetett, kitüntetett tanári rangra emelték, és megkapta a teljes jogú egyetemi tanári címet is. 36 évet töltött ezen az egyetemen, miközben járta a világot, mesterkurzusokat tartott és koncertezett. Így többek között Amszterdamban, a finn Sibelius Akadémián, a párizsi Conservatoire-on. 1980-tól Magyarországon a Bartók-szemináriumon, Keszthelyen a Helikon Kastélymúzeumban és Svájcban az általa alapított erneni Musikdorfban. Örökös tiszteletbeli tagnak választották a tokiói Toho zeneiskolában és a kanadai Banff Zenei Centrumban. Hosszú éveken keresztül dolgozott Berlinben, ahol a Hochschule der Künste vendégtanárként tanított. Nagyságát díjak és kitüntetések fémjelzik: 1950-ben *Berlini Nemzetközi Díjat* és *Liszt Ferenc Díjat* kapott. 1957-ben első lemezéért Párizsban *Grand Prix Du Disque*-díjat,

1993-ban átvehette a *Magyar Köztársaság Érdemrend Keresztjét*, 1995-ben Párizs város aranyérmét a „*Medaille De La Ville De Paris*” adományozták neki, 1996-ban Franciaországban a „*Művészet és Irodalmi Rend lovagja*” címet kapta. Ebben az évben Svájcban a *Wallis kanton kultúrdíjával* tüntették ki, Ernenben pedig *Díszpolgárrá* avatták. 1997-ben vehette át *Szeged város Emlékérmét*.

A világhíró, elismert zongoraművész 75. születésnapja alkalmából szülővárosába, Szegedre kapott meghívást. Mélységes örömmel töltötte el, hogy itt ünnepelhet. Szólóestjén Bach, Liszt, Brahms, Haydn, Chopin és Händel műveket szólaltatott meg felejthetetlen eladásban. A koncert utáni másnap a Konzervatóriumban mesterkurzust tartott, ahol a Konzervatórium igazgatója, Weininger Richard köszöntette őt. Ennek a jelentős eseménynek az emlékét őrzik a könyvben bemutatott fényképek is.

Dombiné Kemény Erzsébet nemcsak e gazdag életutat mutatja be, hanem betekintést nyújt Sebők György tanítási módszereibe, valamint összegzi a művész pedagógiai elgondolásait is. Felidézi a mesterkurzusok hangulatát és Sebők György egykor elhangzott szavait.

A kiváló zongoraművész 77 éves korában váratlanul hunyt el Bloomingtonban. Európa-szerte megemlékeztek róla. Ezzel a kiadvánnyal a szerző ezekhez a megemlékezésekhez kíván csatlakozni.

DR. RÉVÉSZ FERENCNÉ
ny. magyartanár
Pécs

In memoriam H. Tóth Erika (1945–2002)

A 2002. május 19-én elhunyt kolléganő nemcsak előfizetője és évtizedekig lelkes olvasója volt a Módszertani Közleményeknek, hanem – néhány esetben – külső munkatársa is.

Nevét „jegyezte” A magyarországi szláv nyelvtudomány bibliográfiája 1985-ig (Szerk.: Gregor Ferenc, Hollós Attila, Nyomárkai István, Zoltán András. Bp., 1990., 144. lap) éppúgy, mint A magyarországi orosznyelv-oktatás metodikájának bibliográfiája (1945–1978). Szerk.: Béky Loránd, Bp., 1990., 66–67. lap) is.

Tóth Erika 1945. augusztus 14-én született Sárvárott, ahol az általános iskolát és a gimnáziumot is végezte. Képesítés nélküli pedagógusként kezdte a pályáját Sótonyban (Vas megye), majd a magyar–orosz szak elvégzése után (1967) visszakerült Sárvárra, a Gárdonyi Géza Általános Iskolába tanárként. Megyei és országos tanulmányi versenyeken már 1970-ben komoly sikereket értek el a tanítványai. Ugyanebben az évben került Pécsre – házassága folytán –, ahol a Belvárosi Általános Iskolában fejezte be a pályafutását 1995-ben.